

Înaltă diplomatie, subtilitate intelectuală

(Daniela Caraman Fotea, 6 iunie 2006)

După remarcabilele concerte de la Filarmonica „George Enescu” din săptămâna trecută cu Jenny Abel solistă, am avut din nou ocazia de a mă bucura de charisma și talentul violonistei germane. În salonul de muzică al reședinței Excelenței sale, Ambasadorul Republicii Germania la București, Domnul **Wilfried Gruber**, a avut loc un recital inedit. Cu Jenny Abel, pianistul Mihai Ungureanu, violoncelista Mariana Amarinei Oțleanu.

Excelența sa Domnul Ambasador este el însuși muzician – violonist, soția sa, distinsa Doamnă **Monique Gruber** uimind și prin preocuparea de a-și desăvârși interpretarea la violoncel! Am constatat nu o dată că înalta diplomatie îngemănată cu subtilitatea intelectuală și pasiunea față de spiritualitatea muzicală, conturează imaginea Excelențelor lor. Asemenea prezențe se constituie într-un gest-cadou al Germaniei pentru România. Și, iată semnalez un alt fapt ieșit cu totul din comun: din banii proprii au subvenționat formarea și instruirea unui cor la penitenciarul de femei de la Târgșor. Grupul – 25 de persoane – a evoluat la biserica Luterană, alături de corala diplomaților!

Programul trio-ului a fost urmărit de o audiență aleasă: printre invitați, Academicianul Constantin Bălăceanu Stolnici, Maestrul Pascal Bentoiu, Andrei Pleșu, Ilinca Dumitrescu, diplomați, scriitori. S-au cântat lucrări de Dinu Lipatti, Beethoven, Boccherini, Clara Schumann, Robert Schumann, Rachmaninov, Mozart.

Jenny Abel – Mihai Ungureanu – duo bine cunoscut și solicitat în Europa – se aseamănă prin concentrarea pe stilul compozitorilor interpretați. Pentru că recitalul cameral permite observația „sub lupă”, a detaliilor, concepția decriptării partiturilor, pot afirma: cei doi muzicieni au pătruns în intimitatea inspirației compozitorilor, alături de invitata lor, violoncelista radiofonistă Mariana Amarinei Oțleanu. Mihai Ungureanu a impus atmosfera – clasică, romantică. Splendid era tonul cellistei! Trio-ul op.88 de Robert Schumann la care și-a dat concursul, a fost un triumf! Jenny Abel are ușurința de a aborda performant, repertorii din varii epoci cretoare. Sunetul ei este cald, profund, o diversitate de nuanțe îi vibrează sub degete.

Sofisticate arome sonore vor însoți amintirea acestei privilegiate seri de muzică. Și mă întreb, evident retoric (așa mi se întâmplă în ultima vreme): o vom putea asculta pe Jenny Abel, vreodată, în Festivalul Enescu?